

Agust Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Finca Viladellops

Criança 2007

L'encertada combinació de garnatxa negra i un 40% de syrah, de ceps conreats en sol calçari del Massís del Garraf, aconsegueix un vi negre amb una característica pròpia de la zona i una tipicitat molt mediterrània. El Viladellops negre criança que presentem té unes característiques de color cirera fosca amb aroma càlida de fruites vermelles madures i confitades. Vi elegant, molt suau, fresc i amb ta-

nins ben integrats. Potencial aromàtic alt. Elegant, saborós i amb molta persistència en boca. Maceració pre-fermentativa a baixa temperatura. Criança de 12 mesos en bótes de roure francès. Preu aproximat: 12 euros. Molt adequat per maridar amb plats de carn salsada, no especiada i amorosa. L'hem tastat amb espalla de xai al forn amb patates guisades.

El celler elaborador: Finca Viladellops, ubi-

cat a Olèrdola, dins de la Denominació d'Origen Penedès, forma part dels cellers que van presentar el dia catroze al Palau Miramar de Sitges un projecte de vins minoritaris d'alta qualitat i diferenciador anomenat vins del Massís del Garraf al qual donem suport i desitgem bona acceptació. Per a més detalls: www.fincaviladellops.com i www.gi.rovi.cat.

Col·leccionisme

El valor de la vellesa

Avui es tanca una nova edició del Saló d'Antiquaris de Barcelona

Xavier Romero

Durant tota aquesta setmana ha estat oberta a la Fira de Barcelona la 35a edició del Saló d'Antiquaris, que es clausura avui, amb una estimació de visitants en la línia de les convocatòries anteriors, que van ser uns 20.000, i amb l'exhibició per a la seva venda de prop de 15.000 peces, originals i moltes d'elles pertanyents a èpoques pretèrites i força cotitzades.

Aquest Saló, que arrencà al llegendari mercat del Born i que des de fa uns anys té per escenari el recinte firal barceloní, s'ha convertit en un dels referents de tot el context internacional, situat evidentment en el de les obres d'art i dels col·leccionismes no ja populars –assequibles per a tothom–, però sí amb possibilitats per a bon nombre de potencials compradors. Està organitzat per la mateixa Fira i per Flaqué Internacional, essent-ne el director Àlex Flaqué.

Les antiguitats, aquelles peces que superen el centenar d'anys i que tenen la seva continuïtat en la brocanteria, més modernes, a voltes senzilles i evidentment a l'abast de gairebé tothom, atès que entre el seu ampli ventall d'oferta s'hi troba el paper imprès, ofereixen subsectors o temàtiques com ara l'art nouveau, l'art déco, el modernisme, el contemporani, la pintura, escultura, mobiliari i arts decoratives, arqueologia, art primitiu, ètnic i tribal, art asiàtic, alta joieria, ivori, porcellanes i ceràmiques, vidre i cristall, tapissos, i altres artesanies i varietats artístiques l'atractiu de les quals és precisament aquest, l'originalitat i l'antiguitat.

Un repàs a aquest certamen, un recorregut pels seus estands es converteix inevitablement

en un passeig per la història, de totes les èpoques en tant que parlem d'arqueologies –mesopotàmica, grega, romana, egípcia, asiàtica–, i també d'obres pictòriques corresponents al segle XX, obra de genis com Picasso, Sorolla, Dalí o Miró, als que s'haurien d'afegir Rusiñol, Casas, Mir, Novell, Clavé, Guinovart, Chillida, Zabala, Tàpies, i d'altres contemporanis.

Els preus oscil·laven entre els pocs centenars d'euros, amb una mitjana dels sis-cents, fins a diversos milions, com podria ser el quadre de Sorolla *Cordeleros*, amb una estimació de 2,5 milions: després de romandre ocult durant mig segle, va ser exposat a la retrospectiva celebrada el 2009 al Museu del Prado.

La convocatòria ha servit, com és habitual, per afavorir la trobada de comerciants, inversors i col·leccionistes de molt diversos països, que encara amb major motiu en temps de crisi paren més l'atenció en objectes tangibles i d'art amb una revalorització garantida sempre que s'estigui parlant de qualitat i rarsa. El que se sol conèixer com un estalvi refugi –metalls nobles, antiguitats i obres d'art–, generalment aliè a les especulacions i les crisis a escala mundial.

Les comarques gironines tenen un acreditat prestigi en aquest món, que en el cas de la «germana petita», la brocanteria, es tradueix en l'organització durant tot l'any, en un bon nombre de poblacions, de trobades o fires que fan les delícies dels col·leccionistes de tots els poders adquisitius, que d'aquesta manera ajuden entre altres coses a conservar un patrimoni artístic i històric que mai no s'hauria de deixar perdre.

Gironins del segle XIX

Benet Mercadé Fàbrega

S'avorria molt. Allò de retratar gent d'aquella manera era molt pesat: «ara esperi's», «posi's així», «no es mogui»... a més quasi no hi podia posar cullerada. El que hi havia és el que sortia. La pintura en canvi era una altra cosa! Allò sí que li agradava.

Benet Mercadé Fàbrega va néixer a La Bisbal d'Empordà el 1821. El seu pare era un conegut pintor local i a l'hora de triar uns estudis va voler seguir-ne les passes. Així, quan tenia 17 anys es va traslladar a Barcelona per fer-hi Belles Arts. Una formació que va combinar amb la realització de daguerro-tips. Malgrat això, Benet Mercadé Fàbrega sempre va preferir els pinzells. El 1852 va fer la primera exposició en solitari a la capital catalana i l'any següent va marxar a Madrid amb l'objectiu de perfeccionar la seva tècnica pictòrica. Per aquesta raó es va matricular a l'Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, on va poder assistir a les classes de Carlos Ruiz de Ribera, un dels artistes més reputats de la cort espanyola del segle XIX.

Tot seguit, i com era habitual aleshores, va voler ampliar els seus coneixements visitant els principals museus europeus. El 1858, per exemple, va viatjar a París i cinc anys més tard va anar a Roma. No va tornar a Catalunya fins el 1869, quan es va instal·lar a Barcelona i va poder-se dedicar professionalment a la pintura gràcies a la protecció que li va oferir el mecenes i col·leccionista Leopold Gil. El gest de Gil és comprensible ja que al llarg de la dècada de 1860 Benet Mercadé Fàbrega ja havia demostrat el seu talent amb teles com *Les germanes de la Caritat* o una pintura de grans dimensions titulada *Translació del cos de Sant Francesc*. Aquesta tela, que fa més de quatre metres de llarg i s'inspira en les obres de Girlandaio, va ser premiada a l'exposició de París de 1866 i l'any següent a la de Madrid.

Els experts afirmen que l'obra de Mercadé es pot classificar entre les línies puristes dels pintors natzarens i el realisme. Ara bé, també assenyalen que els retrats que va dedicar a coneguts i familiars ofereixen uns tons més alegres i desenfadats, tal com es pot apreciar amb el *Retrat vermell de la senyora Anita* (1872). Més enllà de la seva producció artística, l'artista també va fer classes a la Llotja de Barcelona, d'on va esdevenir catedràtic el 1882.

Benet Mercadé Fàbrega va morir a la capital catalana el 1897, quan tenia 76 anys.

Xavier Carmaniu Mainadø
Historiador
i periodista